

sel, der førte til frakendelse, kan man gå ud fra, at der i over 6000 tilfælde er sket frakendelse i spiritussager. Af disse oplysninger kan imidlertid intet udledes om de udgifter til erstatning, den foreslåede ordning vil medføre. Som nedenfor anført, kan man gå ud fra, at det kun bliver i et relativt lille antal tilfælde, hvor en fældende spiritusdom omstødes i ankeinstansen. Der hersker betydelig større usikkerhed med hensyn til groft uforsvarlig kørsel. På den anden side vil det netop i denne sidste gruppe tilfælde blive hovedreglen, at anke får opsættende virkning, således at der allerede af den grund ikke vil opstå spørgsmål om erstatning. Det følger heraf, at man ikke kan regne med noget større antal sager, hvor der overhovedet har foreligget en inddragelse af førerbeviset, der senere omgøres. Man må imidlertid yderligere tage i betragtning, at selv hvor der foreligger en fratagelse eller inddragelse, der senere omgøres, vil der kun kunne blive tale om erstatning, hvis den pågældende kan dokumentere et tab. Justitsministeriet skønner herefter, at den samlede erstatningsudgift ikke vil blive højere end 200.000 kr. årligt.

Til nr. 7.

(§ 70, stk. 7 og 8).

I stk. 7, 1. pkt., er det bestemt, at anke af en dom, hvorved der er sket frakendelse af førerretten efter § 70, stk. 2 (kørsel i spirituspåvirket tilstand), ikke har opsættende virkning, medmindre dette bestemmes af ankeinstansen. I disse sager vil førerretten med hensyn til færdselssikkerheden og retshåndhævelsen oftest allerede inden dommen have været midlertidigt inddraget af politiet i medfør af § 70, stk. 6. De nævnte hensyn bør imidlertid også føre til, at førerbeviset inddrages i de tilfælde, hvor der sker domfældelse for spirituskørsel, men beviset ikke forud for domfældelsen har været taget i forvaring af politiet. Praksis viser desuden, at en frakendelsesdom efter stk. 2 sjældent bliver omstødt i ankeinstansen.

I stk. 7, 2. pkt., er det bestemt, at anke af en dom, hvorved der er sket frakendelse af førerretten efter § 70, stk. 1 (groft uforsvarlig kørsel m. v.), ikke har opsættende virkning, såfremt førerretten har været frataget domfældte under sagen efter stk. 6. Det modsatte kan dog bestemmes af ankeinstansen. Af denne bestemmelse følger modsætningsvis, at anke har opsættende virkning, såfremt førerbeviset ikke forud for domfældelsen har været administrativt inddraget. Midlertidig fratagelse af førerbeviset efter § 70, stk. 6, foretages kun i meget begrænset omfang i forbindelse med sager om groft uforsvarlig kørsel. Drejer det sig om særdeles groft uforsvarlig kørsel kan hensynet til færdselssikkerheden dog

kræve, at førerretten midlertidigt inddrages, og forslaget går derfor ud på, at den stedfundne inddragelse af førerbeviset i disse tilfælde bør opretholdes efter domfældelse, medmindre ankeinstansen træffer bestemmelse om udlevering.

I de almindeligt forekommende tilfælde af frakendelse efter § 70, stk. 1, hvor midlertidig inddragelse efter § 70, stk. 6, ikke har fundet sted forud for dommen, vil det derimod af retssikkerhedsmæssige grunde være rigtigst at anvende regler svarende til retsplejelovens §§ 999 og 951, jfr. § 963, hvorefter en dom ikke kan fuldbyrdes, før ankefristen er udløbet eller ankeafkald er meddelt, og hvorefter anke hindrer fuldbyrdelse. I disse tilfælde vil det ofte være tvivlsomt, hvorledes ankeinstansens afgørelse vil falde ud. Også den normalt korte frakendelsestid i disse sager taler for at give anke opsættende virkning.

I stk. 8, 1. pkt., er der givet regler for, hvorledes der skal forholdes, såfremt førerbeviset er inddraget, men påstanden om frakendelse ikke tages til følge. Hovedreglen er, at førerbeviset i disse tilfælde straks skal udleveres. Anklagemyndigheden kan dog, såfremt den frifindende dom ankes, få spørgsmålet om opretholdelse af inddragelsen særskilt prøvet i ankeinstansen.

Efter stk. 8, 2. pkt., kan anklagemyndigheden særskilt for ankeinstansen endvidere indbringe spørgsmålet om inddragelse af førerretten i tilfælde, hvor anke af en dom, hvorved førerretten frakendes, har opsættende virkning med hensyn til fratagelsen, d. v. s. sager, hvor førerretten er frakendt efter § 70, stk. 1 (groft uforsvarlig kørsel m. v.), men førerbeviset ikke forud for dommen har været administrativt inddraget.

Der vil forekomme tilfælde, hvor det under hensyn til de oplysninger, der er fremkommet under bevisførelsen, vil være naturligt for anklagemyndigheden straks at søge førerbeviset inddraget.

Til nr. 8.

(§ 70 a).

Som nævnt foran i de almindelige bemærkninger er det efter forslaget § 70 a, stk. 1, som hovedregel overladt til domstolene i det enkelte tilfælde at afgøre, hvorvidt og i bekræftende fald med hvilket beløb erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten bør ydes. Bestemmelsen i stk. 2 angiver udtømmende de tilfælde, hvor erstatning skal nægtes. Andre omstændigheder kan føre til, at erstatning bør nægtes eller nedsættes. Man har fundet det uforholdsmæssigt i lovtæksten at anføre eksempler på sådanne andre omstændigheder, da tilkendelse af erstatning ikke er obligatorisk. Blandt de forhold,